

אמנות

החיים כווידיאו קליפ

1 לי נדלר, מכללת הדסה 2 סמנתה דה אוליבירה, בצלאל 3 ציון חזן, המדרשה

עבודות וידיאו ומשעשעות מוצגות בתערוכות השנתיות של בתי הספר לאמנות. אז איך עבודות הגמר של בוגרי בצלאל, אמונה, שנקר, אבני והדסה? אסף קוגלר

פרידמן אפשר למנות את סמנתה דה אוליבירה שמציגה חללים ירושלמיים מוכרים במבט מפתיע בעזרת הצבה של פעולות לא שגרתיות בתוכן, כשלצד הסרט המוקרן תלתה דה אוליברה על הקיר עבודות תשבץ פעץ שמציגות חללים מתוך סרטוני וידיאו ומשחקי מחשב, או מיכל חביון שצילמה בהדסה עין כרם פעולות "מינוריות, שקטות ובעלות פן תיאטראלי והומוריסטי". בתערוכה מוצגות עוד עבודות רבות במדיומים שונים, מפיסול ברדי-מייד תוך שימוש במזרנים של צחי חכמון, דרך ציור, פיסול ואפילו הצבה מעוררת חוסר נוחות של פועל זר בחלל התצוגה, כשעל הקיר תלוי הסכם העבודה בינו ובין האמנית. בבצלאל ניתן להתרשם גם מתערוכות חזותית, צילום ואמנויות המסך.

הו מרגנית

מתערוכת הגמר של המדרשה (ננעלת ב־1.8) ליוותה אותי הביתה עבודת הווידיאו של ציון חזן. הוא יצר מעין מסע ברכבת, שמכל התחנות שבה היא עוצרת נשקף המגדל של הקריה, שנתפס לפעמים כמפלצת מאיימת ולפעמים כענק טוב לב. את המסע מסיים קליפ משעשע ושאני עוד מזומזם לי) למרגנית ש"באמת נראית כמו שם של

אם החיים הם מה שקורה לך בזמן שאתה מתכנן תוכניות אחרות, אמנות היא לפעמים מה שקורה לך בזמן שאתה חי את החיים. גל פרידמן התגלגלה לשכור בית עם צמד גיימרים, שמעבירים ימים ולילות שלמים מול המסך שגם מספק להם פרנסה (און ליינ פוקר) ומוכנים לעזוב את הצג רק בשביל לשחק שבדי, שהוא, מתברר, משחק שחמט דו-לוחי עם חוקים מיוחדים. את הבית הם מעדיפים לא לעזוב בכלל. לפחות הם משלמים לה כדי שהיא תרץ את הכלים שהם לא רוחצים.

החיים בטקייב

תרגיל בווידיאו הפך את החיים המשותפים לסרט מקסים שנעזר במצלמות הסקיפ המובנות במחשב, במסנג'רים ושאר פיצ'רים ממוחשבים כדי להציג בהמון אהבה את מה שנשמע כסיט דירתי או כגרסת המציאות לסיטקום "המפץ הגדול", ומתגלה כמשהו אחר לגמרי. הסרט מוקרן במסגרת תערוכת הבוגרים של המחלקה לאמנות של בצלאל (הנעילה ב־3.8). אני לא יודע אם זו אפשרות המנוחה שהן מאפשרות בשיטוט הרגלי בין העבודות של כ־60 הבוגרים, אבל בין העבודות שהתבלטו בעיניי השנה, לעבודות הווידיאו הייתה נוכחות ניכרת. בנוסף לסרטה של

פרח". הקליפ משלב מוזיקה מזרחית עם ציטוטים פיקטיביים משיר השירים שמדברים על צוואר המגדל, שמיד מזכיר שוב את מחט הקריה. בחלק אחר של העבודה עושה חזן שימוש באנימציה ובטיפול פיזי בפסל של קדישמן שנמצא ברחבת מוזיאון תל אביב. עדי ברק בונה ארמונות ומבנים מרשימים ממה שנראה כמו חול ים, רותי דה פריס בונה אולם חתונות מכלים חד פעמיים, נועה בירן יצרה פסל תוך שימוש בקמח ושמרים שיתפחו לאורך ימי התערוכה ויגלשו אל חלל התצוגה, ונסיד קטן פיליפ יצר סדרה של ציורים אלימים מאוד שתחילה העדפתי לא להביט בהם אבל אחרי שגיליתי שהסדרה נקראת "עשרת הרוגי מלכות" מצאתי את עצמי מדקלם בראש את "אלה אזכרה" ומנסה להתאים כל ציור זוועה להרוג המלכות המתאים. בתי ספר נוספים שמציגים את ביכוריהם בתקופה זאת הם שנקר, מכון אבני, מכללת אמונה שבה מציגה ענבל ציק פרויקט מיתוגי המעלה למודעות את איסור לשון הרע באמצעות מילון מושגי יסוד, ומכללת הדסה שבה יצרה לי נדר סט כלי זכוכית בהשראת הרמב"ם, שיכולים להוות פתרון נהדר לשומרי כשרות.

אם כל התערוכות האלו עשו לכם חשק, בדיוק בזמן מגיע פסטיבל "מתחת להר" לאמנות ציבורית חדשה. הוא יתקיים ב־30-4.8 ויכלול שורה של פעולות במרחב הירושלמי שקוראות לשיתוף הקהל, ביניהן קריקי פוליטי, סיור בעקבות פיגועים ברחוב יפו, ביקור בהר ציון והפגנה משותפת לאמנים ולקהל שתסיים את הפסטיבל. פעילויות נוספות ופרטים באתר: jerusalemseason.com